

Tôi thấy Giáo dân Hà Nội đã cởi áo, sẵn sàng vác Thánh giá cùng chặn nhân lành bước lên đường “S”

Ông đã trở thành điểm tựa, niềm tin và theme chỉ là người cần của những người bị áp bức, bất công, những người yêu chuộng công lý sống thật ngoài Công Giáo. Và cũng vì thế ông trở thành mục tiêu đe dọa, sẵn nguy hiểm, thành cái gai cái sọc trong mắt những lãnh đạo công sản chớp bu.

Trong những ngày qua, trên những trang truyền thông mạng Công Giáo bỗng sôi động hẳn lên xung quanh việc Tổng giám mục Hà Nội Ngô Quang Kiệt từ chối từ bỏ Vatican khi còn đang trong kỳ đồng hành bình nh, đúng một ngày sau phiên họp thường niên HĐGMVN khai mạc (Đáng lưu ý là Tổng giám Mục Ngô Quang Kiệt đồng ý ký HĐGMVN) những trang về Hà Nội, Ông lại không tham dự phiên họp này.

Số việc đã làm xôn xao và tạo ra nhiều luồng dư luận trái chiều nhau từ các đầu liên quan đến vai trò của Giáo Hội Công Giáo và những Công Giáo Việt Nam với dân tộc, với đất nước, liên quan đến vấn đề trình của Giáo Hội đang trên đồng hành hiệp nhất, và “nghịch cảnh” thay cho lịch sử lúc này khi những “vấn đề” và “vai trò” của “Nhà Thờ” lại đang những chiều với sự phân chính từ của các thế lực cộng đồng quyên công sản Hà Nội mà cái đỉnh chốt của cộng đồng lại là sự “đi” hay “đứng” của Tổng giám mục Ngô Quang Kiệt.

Số “nghịch cảnh” bất ngờ từ nhiều năm trước, những hậu quả trực tiếp như hôm nay có thể được cho là bắt đầu từ các số kiện Tòa khâm Sát, Thái Hà, Tam Tòa, Loan Lý... rồi mới đây là Đồng Chiêm tạo thành một loạt các số kiện...

Thực chất đây là một cuộc đấu tranh chính trị công, đòi các quy định chính đáng của giáo dân thuộc Giáo phận Hà Nội với việc cách là Công Dân (không mang nội dung tôn giáo) nghiêm ngặt và bị trắng...và khi những đòi hỏi chính đáng đã không được đáp ứng lại bị đàn áp, trừ dập, hà hiếp... cuộc cùng trở thành cuộc đấu tranh cho “công lý, sống thật” một tình thế như thế nó đã hoà vào dòng chảy, tác động mạnh và tích cực đến phong trào đòi “tự do dân chủ” cho Việt Nam.

Và trong cuộc đấu tranh vì “công lý, sống thật” này đâu đâu chúng ta cũng bắt gặp hình ảnh với

Tổng Giám Mục Ngô Quang Kiệt kiên vững, can trường (Thì ra là tinh thần Ngô Quang Kiệt mới đúng) bằng với trí tôn giáo đúng có, bằng lòng can đảm, tình yêu thương và đức biết là sự “hy sinh”... ông tỏ ra sự thu hút, lôi cuốn, hấp dẫn giáo dân trong Giáo phận trước các vấn đề “công lý, sự thật” trước công mà thế gian đưa xu hướng đưa đàn chiên của mình. Giáo dân trong giáo phận yêu mến kính trọng gọi ông là “mục tử nhân lành”.

Ông đã trở thành điểm tựa, niềm tin và niềm chí là người của những người bị áp bức, bất công, những người yêu chuộng công lý sự thật ngoài Công Giáo. Và cũng vì thế ông trở thành mục tử đe dọa, sự nguy hiểm, thành cái gai cái sọc trong mắt những lãnh đạo công sự chớp bu.

Trong bài Cuộc thế giới khó biết đưa và bài Công văn Qu n 3 : Mục tử của bên thừng thu c sủng, chúng tôi đã trình bày tình hình và cũng đã có những gì thiết cho ngày hôm nay. Thế nhưng tình huống này chính lúc này đây thế là sôi động, bức thư đầy phong phú và khôn lường..

Nhìn đời thế chúng ta đưa thế y Chế độ chính trị, mô thức xã hội, tổ chức xã hội (lòng dân) đang chuyển động cho những thay đổi trong nay mai. Chế độ chính trị nước nhà theo mô hình công sự đang trên đà lao xuống đáy của sự suy vong (đây là một điều chắc chắn, cái còn lại chỉ là thời gian và cách thức) Đời đời Đệ nhị Cộng Sản đã đưa c kh i đưa và chính vì thế nó đang bước vào ngã rẽ phía quy t để nh đi i nào trước những thế lực không thể chối bỏ :

- Nếu tiếp tục tồn tại trong những lợi chính sách cũ thì sẽ sụp đổ “khổng khiếp” sẽ xảy ra. Hơn thù của 35, 45 năm, 55 năm hay 70 năm “bức công” “oan trái” “đói nghèo” sẽ trút lên đưa Đệ nhị Cộng Sản cùng toàn bộ những gì thu c và đã trình thu c và Đệ nhị Cộng Sản.Thì thì dân tộc, đất nước l i điều linh trong vòng lu n qu n của can qua, thua thế, thù hận biết đưa bao giờ mới chấm dứt để đi lên (cần phải chú ý là “công sự” là một ý thức h khó có thể quét sạch ngay trong một sự mất chi u, khả năng phong thù sau “sụp đổ” là rất tiềm ẩn)

- Nếu can đảm từ bỏ để cạnh tranh, trở lại những quy n, những giá trị sự cần của con người, cho các tổ chức xã hội, các tổ chức chính trị tiến bộ, chung tay để nh xã hội, tổ thế vững vàng chung l i sự c hi p của ngo i bang thì Đệ nhị Cộng Sản sẽ v n tồn tại trong lòng dân tộc, đất nước và i t cách là một thế lực h p pháp và có ích nh Đệ nhị công sự Pháp, Ý, hay M ...v y

Vì cái nhìn khách quan, khoa học, rõ ràng Đệ nhị Cộng Sản đang r t c n “n đ nh” để l a ch n “l i r ” khi thế để m quy t để nh đang đ n g n (đ i h i) Thế nhưng cái kh i “lãnh đạo công sự” lúc này không phải là một kh i thế nh t càng không phải là một kh i tinh hoa, trí tuệ, ch là

một “xì bô c chót” trên con tàu đắm như chiếc Titanic trước khi đâm vào núi băng trôi.

Tất cả những vấn đề quốc gia như : Bauxit, rừng đầu nguồn, Trường Sa - Hoàng Sa, ô nhiễm, đói nghèo, tham nhũng rồi tôn giáo... ra là không xảy ra hoặc được xử lý tích cực thì lại trở thành những lá bài, đòn đánh thanh toán nhau của các hệ phái trong Đảng. Tranh giành đi ra những ưu cấp ưu việt, những mục đích toan tính, những mục khác nhau.

Thị trường này (tức là thị trường kết thúc hội nghị TW 12) mới tìm thấy xấp xỉ một tỷ đồng của top cao nhất. (theo tin nội bộ đáng tin cậy thì Tổng bí thư sẽ là Nguyễn Phú Trọng, Nguyễn Tấn Dũng sẽ là Chủ tịch nhà nước, Trường Chinh là Thủ tướng và Hoàng Việt Sĩ là Chủ tịch quốc hội trong nhiệm kỳ tới)

Thế nhưng đây mới là “lát cắt” tìm thấy, mới chỉ là hiệp một, còn hiệp hai, còn phút 89, còn hiệp phụ và bàn thắng vàng nữa... Một loạt những vấn đề quan trọng không thua kém còn chờ đợi xác định như : Trường hợp trước ban bí thư (tức là phó tổng bí thư) và với cái cách Đảng Cộng Sản thế kỷ đã làm để đem báo tính kết quả, không có xáo trộn bất ngờ, ta thấy Nguyễn Phú Trọng tuổi đã cao sẽ làm nhà nhiệm kỳ và “truyền ngôi” cho Phó tổng bí thư... Với lý suy luận này ta thấy rõ ra nhân vật Phạm Quang Nghị viên bộ chính trị - Bí thư thành ủy Hà Nội.

Với vị thế đưa lý khi đã mở rộng (Là thành phố lớn nhất cả nước, là thủ đô rộng rãi 2 trên thế giới) Với vị thế chính trị là thủ đô (ôm trọn các cơ quan đầu não trung ương, những mặt quốc gia riêng biệt cát cứ) lãnh đạo Hà Nội - tức là Phạm Quang Nghị nghiễm nhiên đứng đầu top 2 trên cả Tô Huy Rứa trường hợp ban tuyên giáo TW cùng các UV BCT, bí thư các tỉnh, thành khác.

Nguyễn Tấn Trọng, Thủ tướng và Phạm Quang Nghị - Chủ tịch và BT Thành ủy Hà Nội (Đứng hàng đầu trái sang)

Th nh ng k t khi đ ng đ u thành ph Hà N i, “chính tr gia” này đã không có m t đ u n đáng k nào ngoài vi c ph i xin l trên báo chí vì câu nói ngô nghê vô c m, vô trách nhi m khi toàn thành ph đang ng p chìm trong c n h ng thu . M i m t c a th đ đ u đ m chân t i ch và th t l i nghiêm tr ng (vi c đ m chân t i ch và th t l i là tình tr ng chung c a c n c m i vùng, mi n, c p ngành... nên không tính làm đ m trong cu c đ u Đ i h i, do v y không ph i là đ m y u riêng c a Ph m Quang Ngh)

Xét trong t ng qua c a cu c tranh quy n đ o t v tr c Đ i h i này, t m vóc, kh năng, não tr ng Ph m Quang Ngh cũng “đ ng h ng” ngay c v i nh ng nhân v t đ ng t i v nh Nông Đ c M nh, Nguy n Minh Tri t hay Nguy n Phú Tr ng.

Th m nh hi n Ngh đang có là tu i tác và n u có thêm thành tích “bóp ch t công giáo” thì ch c ch n me-s này b c đ c lên tam c p Th ng tr c ban bí th , cánh c a vào ngôi T ng bí th đã m ch còn là ngay trong Đ i h i hay chuy n ti p gi a nhi m k t i mà thôi (câu nói “bóp ch t công giáo” là c a Ph m Quang Ngh phát ngôn trong h i ngh t ng k t công tác tôn giáo năm 2009 v a qua)

Th c t thì Ngh đã ch ng bóp ch t đ c ai c . Câu chuy n v 8 giáo dân ng o ngh tr c nh ng “phiên toà ô nh c” v n còn đó nh m i ngày hôm qua, cái “tinh th n Ngô Quang Kiệt” đã bùng cháy trong lòng giáo dân và lan to sang các l c l ng xã h i ti n b khác là m t minh ch ng hùng h n đ y thuy t ph c cho “ch i n th ng c a công lý”, c a “đoàn k t hi p thông”, c a “đ n thân th n thánh”

“Tinh Th n Ngô Quang Kiệt” m i là quan tr ng, nh ng ng i có l ng tri đang c gi l y và nhân l n lên trong cu c “kh n n đ p đ ” vì “công lý s th t”...

Đúng th , “tinh th n Ngô Quang Kiệt” th t s là quan tr ng h n T ng Giám Mục Ngô Quang Kiệt, nó đã s ng b n ch c và tr thành s c m nh thiêng liêng trong lòng giáo dân giáo ph n Hà N i s n sàng bùng lên b t c lúc nào.

Th nh ng T ng giám m c Ngô Quang Kiệt “ra đi” lúc này nh đ lu n đang lo ng i t c là bao nhiêu nh c nh n m t mát (c máu n a) đã đ ra cho cu c đ u tranh vì “công lý s th t” c a giáo dân, tr thành “đ i m th ng” cho Ph m Quang Ngh và phe cánh chính tr thân T u c a ông ta. Và khi đã “ngôi v ”, kh năng ông ta có th “bóp ch t công giáo” đ c hay không b ng

nhiên là để quy định rõ ràng về “đi” hay “ở” của bề tôi Tổng Giám Mục đáng kính này.

Đầu tiên trong và ngoài nước có biết bao quan tâm, giáo dân đau đáu “thực cảnh” của Giáo hội trên mình... Chúng ta tin, có quy định tin, và bước phải tin rằng các đức ông, bề tôi của Giáo hội (cả trong và ngoài Hội đồng Giám mục Việt Nam) và giáo dân, có đức sáng suốt, can đảm để thấy rõ thực sự nghèo nàn này. Kết quả của suy nghĩ sáng suốt, ý chí can đảm “chạy trốn sống chết mà ngã tay chèo” luôn là đúng và bề tôi...

Bề tôi là một Giám mục của một Giáo xứ nhỏ bé, học lãnh, nghèo nàn, là học u là trở thành Tổng giám mục Hà Nội, trung tâm văn hóa chính trị của đất nước... Bề tôi là vị mục tử hiền lành đơn thuần và là bề tôi nên can đảm, kiên cường bảo vệ Giáo hội, bảo vệ dân chiên trong cơn sóng dữ... Bề tôi là ông là trở về đúng lúc khi không ai còn dám mong đợi...thì bề tôi phía trước có thể là...ông vẫn ở đó..vẫn默默 ở đơn thuần, vẫn giữ tay chúc phúc mọi người, vẫn xin quỳ, chắp tay đi thăm dân lành trong cơn hoạn nạn và...vẫn “khẩu khí” mang vào một đám tham quan ô lại “giáo rách” của chính quyền công sở Hà Nội “tôn giáo là quyền chứ không phải là xin cho”.

Tôi thấy Giáo dân Hà Nội đã cởi áo, sẵn sàng vác Thánh giá cùng chặn nhân lành bước lên đời “Ở”- Bề tôi nguyện vọng đang ở phía trước.